

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tumultu, datos à Pisanis sagittarios, à nauibus vocari iussit, quibus paulò prius fuerant adducti: in quos à nauibus, quae sub Auentino sunt, vt Lateranum accelerarent, mouentes, Iohannes Roberti regis frater, turmas nauales impetum facere iussit: qui eodem die Neapoli venientes, in eadem naualia, attractis trirēibus se receperunt: Iohannēsque, oppressis dolo Pisanis, turmas suas omnes eò vectas nauigio, & equitatum, ob id in propinquo Vrbi loco paratum, in Urbem Henrico rebellem duxit. Augebatur interim commeatum inopia. Imperator, & pecuniarum carentia, in odium Romani populi erat inductus. Quarè cardinalibus facile assensus, coronam, cuius in basilica apostoli Petri de more accipienda spes omnino sublata erat, in Laterano accepit, Tyburg, migravit. Eo cum copijs Vrbe profecto, cardinales Iohannem quoque Roberti regis fratrem, cum suis copijs, quae multiplicari cœperant, Urbem purgare iusserunt: Paxque & quies vrbi Romae reddita, tertio decimo die, postquam Henrici imprudentia tumultuari cœptum erat,

CAPVT V.

HActenus prospera satis omnia fuere Henrico, nunc Imperatori. Nam priusquam in Italiam veniret, initio regni sui Bohemia rege caruit, morte sceptro vacuato. Moriens autem rex filiam superstitem reliquit: eam futuram cum regno pro dote coniugem amebat nepos Alberti Romanorum regis: inq̄, eam spem, regnum cum non contemnendo ingreditur exercitu. Sed Henricus tum Romanorum rex, euocata Spiritu puella, Iohanni filio suo, de voluntate magna patris procerum, coniugem dedit: eundemq̄, filium parato quē tenebat exercitu perduxit cū coniuge in regnum.

eiecto per arma Alberti regis nepote: Vnde Iohannes fi-
 lium sustulit & uent Laum: qui cum auo Henrico longè
 postea in Imperio succederet, dictus est Karolus IIII.
 Sed hac postea. Hoc autem tempore, Albertus Saxo-
 nis dux, princeps pacificus, & qui singulari zelo inse-
 ctaretur latrones insidiantes publicis itineribus, mor-
 tem obiit, uiuax nimirum senex, & qui supra centum an-
 nos, si numeres, uictitasse inuenitur. Illic autem erexer-
 re caput, quos ille pressos tenuit: arcemque Linow, du-
 dum armis Lubicensium deiectam, memorati ducis ac-
 cedente fauore, pradones instaurant: Pristini quastus
 negocium repetunt: Publica iterum itinera tenent in-
 festa: merces cum mercatoribus inuadunt, nudant, ca-
 dunt, & nisi cesserint, etiam occidunt. Successit illi in
 ditione Rodolphus filiorum suorum nepos: tum tamen
 atate, ut princeps esset elector. Nam Albertus diu uiuen-
 do, filijs & nepotibus & pronepotibus ante se defunctis,
 Rodolphum in quinta generatione nepotem habuit ele-
 cturae dignitatis primum successorem: Intercurrerant
 multi principes, Iohannes, Erici, Ottones, Alberti: qui
 ditionem patriam diuiserant: quorum successiones quo-
 dam in loco uerius instructi explicabimus: nunc hoc
 dixisse contenti, quod Albertus ille grandaeuus filios ge-
 nuit Rodolphum atque Ottonem, ante patrem defun-
 ctos. Otto filios non reliquit: Sed Rodolphus Iohannem,
 qui etiam auum moriens reliquit, & Iohannem filium:
 qui & ipse superstitem fecit proauum, relinquens filios
 Iohannem, & Albertum: quorum uterque reliquit pro-
 lem masculam. Sed mortui sunt & illi, auo superstate
 Alberto. Nam per omnium horum tempora, sustinuit
 ille solus dignitatem electurae, quam reliquit Rodolpho
 huius Alberti filio. Sic monstrant annales, si non aber-
 rant:

Rt s rant:

rant: Peruenit autem diu viuendo in decrepitam senectam. Iste tamen Albertus tertius Rodulphi pater, hac tempora, quae in manibus sunt, tetigit, aut vicina. Rodolphus reliquit Rodolphum filiū electorē: & ille Wemzlaum, de quibus postea. Iohannes quoque tertius reliquit Ericum filium, & ille Ericum cum Alberto. Multae sunt laudes quoque huius Alberti, quod odio latronum multa fecerit, perpeffusq; sit. Quo sine prole mascula moriente, Ericus frater, iam sacris praeditus ordinibus, apostolica fretus dispensatione, vxorē duxit, paternam ditionem gubernauit, & filium reliquit Ericum III. patrem Bernardi, Erici, Alberti, Magni: quorum Bernardus nostram tetigit aetatem, pater Iohannes, nunc superextans: Cuius filius Magnus hodie ducatum inferioris Saxoniae administrat. Electiua dignitas permansit in linea Rodulphi, cuius successio fuit in principatu superioris Saxoniae, in terra de Wittenburgo: Sed ea deficiente, iusto ordine redisset ad proximos agnatos, inferioris huius Saxoniae duces: qui detrusi sunt, fauore & gratia marchionum Misnensium: quod suo loco non tacebitur. Sed in viam, digressi, redeamus.

CAPVT VI.

Henrici Imperatoris res, non sine causa Saxonicae miscemus, quod in viciniam horum temporum semper Saxonicum genus imperauerit: quorum per Imperium res commemorantes, nunc fini propinquantes, relinquere, qui residui sunt, sine culpa non possumus. Igitur agentem Tybure Henricum, nuncij adierunt Friderici Aragonis, Siciliae regis: cum quibus promissa apud Genuam foedera tam cupidè constituerat, vt affinitatem quoque regi Siculo honestissimā vltro obtulerit: actūq; imprimis, vt bellum Fridericus subito vicinis Siciliae Calabriae